

OHNISKO

Mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

...počítame s vami!

október 2014

Slovo kazateľa

Moje malé svetielko

Nový zbor

Gerlachov

Zoznámte sa

Martina Výbošťoková

Pre deti

Krížovka

Téma
Vďačnosť

Roč. XXIII (XXIV)

Moje malé svetielko, chcem, aby mi svietilo...

Milí čitatelia a čitateľky Ohniska, mnohí dobre poznáme pesničku o svetielku, ktorú sme sa učili v besiedke.

O tom, že nám ho Ježiš zapálil, nechceme ho skryť pod nádobu, a diabol nám ho chce sfúknuť, ale my chceme, aby svietilo. V živote si aj ako dospelí musíme pripomínať, že Ježiš hovorí:

Vý ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu nemôže byť skryté. Ani sviecu nezažihajú a nestavajú pod nádobu, ale na svietnik a svietiť všetkým v dome. Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a velebili vášho Otca v nebesiach. (Matúš 5,14-16)

Ježiš nás svojich priateľov preniesol z kráľovstva tmy do kráľovstva svetla, zapálil naše sviečky a poslať nás, aby sme s tými sviečkami niesli svetlo do sveta. Je to úžasné poslanie. Ale vieme konkrétne, na čo si máme dávať pozor, aby naša krásna svieca nezostala pod nádobou? Ježiš často našu osobnosť, silné aj slabé stránky porovnáva s nádobou.

Je to tá časť našej osoby, na ktorú sme hrdí, prečo sme jedineční, ale aj kde sme zraniteľní a na čo sa najčastejšie vyhovárame. Ježiš chce, aby naše svetlo kresťanskej viery a lásky svietilo tak, aby ľudia velebili nášho Otca

v nebesiach. Preto stredobodom našich svedectiev má byť Boh, Jeho láska a to, čo urobil ON v našom živote. Istotne ste sa stretli s ľuďmi, ktorí keď vstúpia do miestnosti, hneď je to iba o nich. Sú to silné osobnosti a vyžadujú si pozornosť, ale sú aj ľudia, ktorí v skupinke nepovedia ani slovičko a sedia vždy v ústraní. Pre oboch je tu výzva: Neskrývaj pod nádobu svojej osobnosti svetlo, ktoré Kristus v tebe rozsvietil. Ale ako položiť sviecu na svietnik? Prvá je pokora, ktorá nás vedie k tomu, aby sme dali Bohu do rúk našu osobnosť. Dovoľme mu, aby nás formoval a použil na svoju slávu, aj keď to bude znamenať, že máme urobiť to, čoho sme sa predtým báli. Žena Samaritánka chodila nashvál po vodu cez obed, aby sa s nikým nestretla. Po stretnutí s Ježišom bežala a všetkým hovorila, ale nie o sebe, ale o Prorokovi, ktorého stretla pri studni. O sebe nemusela hovoriť, veď ju poznali. Svetlo, ktoré priniesla do mesta im umožnilo vidieť zmenu tak, že išli za Ježišom a uverili nielen pre jej slová, ale preto, že aj oni mohli spoznať Krista. Naši známi poznajú našu povahu a aj zvyky, ale keď dovoľme Bohu, aby nás formoval, istotne si to všimnú, a keď sa opýtajú, čo sa stalo, máme ideálnu šancu na svedectvo. Keď sa ti zdá, že v tvojom živote sa nič nedeje, dovoľ, aby svetlo, ktoré Kristus v tebe zapálil prežiarilo tvoju osobnosť, aby to nebolo o tebe, ale o Bohu a ľuďoch, aj ty sám, uvidíš zmeny, ktoré ťa možno prekvapia, ale istotne nájdeš veľa dôvodov chváliť svojho Otca v nebesiach.

Svetlana Kómvés Francisti

Nový zbor v Gerlachove

V septembri 2014 boli tri dni, na ktoré my metodisti na Slovensku, tak ľahko nezabudneme. Od 5. do 7. septembra sa zišli mnohí, ktorých srdcia boli plné radosti, že môžu spoločne osláviť zvláštnu príležitosť po rokoch misijnej práce v Gerlachove – založenie zboru.

Dejiny misijnej práce v tomto krásnom kúte Vysokých Tatier sa začali písať v 90. rokoch minulého storočia. Manželský pár zo Švajčiarska navštívil Gerlachov a úbohé podmienky, v akých žijú Rómovia v tejto osade, sa dotkli ich srdca. Vyzvali kresťanov, aby týmto chudobným ľuďom pomohli. Na volanie odpovedala Detská misia. Po čase však vznikla aj potreba postarať sa o tých, z ktorých sa už stali dospelí ľudia. Bratia Vojtech a Ľuboslav Sirkovský, ktorí boli zapojení do tejto misie už nejaký čas, prišli za vedením miestnej základnej školy, aby

im poskytla vhodné priestory. Dostali pozitívnu odpoveď a dostali do nájmu priestor v suteréne. Po rekonštrukcii týchto priestorov, na ktoré prispela metodistická cirkev na Slovensku, sa tu v roku 2008 začali stretnutia. Ľuboslav Sirkovský sa stal lokálnym kazateľom a misijne pôsobil medzi obyvateľmi dedinky.

V Gerlachove narástol počet detí i dospelých, ktorí vyznávajú Krista a ďalších, ktorí sa o túto prácu zaujímajú. A tak prišiel čas, že sa misia stala miestnym zborom. Formálne patrí do Michalovskej farnosti. Ľubo už nie je v tejto práci sám, piati miestni sa zaviazali, že prácu ponесú spolu s ním. Modlite sa, prosím, za tento nový zbor!

Ďakujem všetkým, ktorí prispeli finančne, účasťou a prácou rúk, aby sa trojdňová oslava mohla uskutočniť.

Pavel Procházka

Povzbudivá správa z USA

Správa o životaschopnosti cirkvi vychádza z údajov, ktoré zbory poskytujú Generálnej finančnej a administratívnej rade, ktorá sa zaoberá cirkevnou štatistikou. Priemery z roku 2010 vychádzajú z údajov 32 228 zborov v Spojených štátoch a priemery z roku 2012 využívajú údaje od 32 947 zborov. Mierny nárast vyplýva z komplexnejších správ. Nárast nie je len štatistickým údajom o počte návštevníkov bohoslužieb, vyplýva aj z výšky finančných prostriedkov, ktoré posielajú Výročné konferencie. Ako hovorí Scott Brewer, výkonný riaditeľ finančnej a administratívnej rady: „Čísla nie sú nikdy dokonalé, ale keď sa stane, že zaznamenáme odchýlky od toho, čo bežne očakávame, údaje dôkladnejšie preverujeme. Keď sme videli, že v roku 2012 rástla návštevnosť malých a stredne veľkých zborov, preverili sme si aj údaje o dávaní. Štatisticky bol medzi týmito údajmi významný vzťah.“

Výročné konferencie v USA tiež zaznamenali nárast v roku 2012, prvýkrát za 11 rokov, v počtoch mladých, ktorí prešli konfirmáciou a dospelých, ktorí ako noví členovia zboru vyznali, že chcú nasledovať Krista a pridali sa do členstva.

Percentuálny nárast životaschopných zborov bol medzi rokmi 2010 a 2012 o viac ako polovicu: zo 14,8% na 33,9%. Z rovnakej správy vyplýva, že návštevnosť bohoslužieb v roku 2012 stúpila v 34% zborov. Životaschopnosť zboru sa meria v štyroch základných oblastiach: rast, zapojenie členov v zbore, zapojenie zboru v miestnej komunite a dávanie.

Životaschopnosť zboru sa meria v štyroch základných oblastiach: rast, zapojenie členov v zbore, zapojenie zboru v miestnej komunite a dávanie.

Životaschopnosť zboru sa meria v štyroch základných oblastiach: rast, zapojenie členov v zbore, zapojenie zboru v miestnej komunite a dávanie. Zbor sa považuje za vysoko životaschopný vtedy, ak patrí medzi horných 25% všetkých zborov v USA aspoň v dvoch hlavných oblastiach a nesmie byť v žiadnej oblasti v dolných 25%. To, že sa zaznamenal nárast životaschopných zborov znamená, že je viac učeníkov, ktorí sú zapojení do služby. A

že sa zapájajú noví učeníci Krista a títo pozývajú nových ľudí, zapájajú sa viac do skupín a štedrejšie prispievajú na misiu. Isteže, tento nárast nevyváža trend úpadku členstva a návštevnosti v posledných desaťročiach. A tak biskup Schol upozorňuje, že metodisti musia robiť viac, snažiť sa viac, ale toto zlepšenie je dôvodom nádeje, pretože ak porastie vitalita zborov, cirkev bude mať misijnejší charakter.

Ak porastie vitalita zborov, cirkev bude mať misijnejší charakter.

Faktory, ktoré sa počítajú pri určení životaschopnosti:

Rast

- zmena návštevnosti za päť rokov, vydelená priemernou návštevnosťou za päť rokov
- počet osôb, ktoré pribudli do vyznávajúceho členstva za päť rokov delené priemerným vyznávajúcim členstvom za päť rokov

Zapojenie

- počet návštevníkov malých skupín, biblických hodín a nedeľnej školy ako percento návštevnosti bohoslužieb

- počet mladých dospelých v skupinkách, určených na vyučovanie ako percento návštevnosti bohoslužieb

- priemerná návštevnosť bohoslužieb ako percento vyznávajúcich členov

Zapojenie v miestnej komunite

- počet ľudí zapojených v misii ako percento návštevnosti bohoslužieb

- počet tých, ktorí vstúpia do vyznávajúceho členstva alebo vyznajú, že ich viera bola obnovená ako percento návštevnosti bohoslužieb

Dávanie

- repartície odvodené za posledný rok
- zmena v dávaní na misiu za posledných päť rokov na jedného návštevníka, vydelené priemerným dávaním na misiu na návštevníka

Dobrymi príkladmi zborov, ktoré rastú vo

-metodistická cirkev tam rastie

svojej životaschopnosti sú McKendree UMC a Ontario UMC.

Zbor McKendree bol založený v roku 1787 na mieste, ktoré je dnes centrom mesta Nashville. Od roku 2008 do 2012 priemerná týždenná návštevnosť bohoslužieb narástla zo 175 na 360. V zbore je tiež značná diverzita, a to etnická aj ekonomická. V nedeľu sa tu vedľa seba modlia bankári a umelci, mladé rodiny v rifliach a dôchodcovia v oblekoch. Práve táto diverzita je rozhodujúcim faktorom pre ľudí, ktorí sú zapojení do zborového života. Hovoria: „Táto diverzita je odrazom sveta a k tomu nás Ježiš povolal.“ Kazateľ zboru, ktorý je tu už šesť rokov hovorí, že životaschopnosť zboru sa začína modlitbou. Hovorí, že vedenie zboru sa modlí dva razy za deň o 10.02 doobeda a o 10.02 večer, na základe Ježišových slov z Lukáša 10,2: „Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby vyslal robotníkov na svoju žatvu.“

Zborom, ktoré by radi narástli v svojej životaschopnosti radi: „Modlite sa za prebudenie, očakávajte na ďalší krok od Hospodina, pracujte na

Životaschopnosť zboru sa začína modlitbou.

kultúre dokonalosti v kázaní, pastoračnej starostlivosti a prijatí v zbore, vytvorte systém učenia, laikov vystrojte, aby boli odvážnymi učeníkmi Krista a vyšlite ich do služby. Potom vytvorte systém nepretržitého investovania do vylepšení.“

Zbor Ontario sa nachádza viac ako 400 míľ od McKendree a je ďalším príkladom životaschopného zboru, nachádza sa na severe štátu Ohio. Od roku 2008 do 2012 priemerná týždenná návštevnosť narástla zo 173 na 380.

Členovia zboru hovoria, že sú zborom, kde nikto neodíde hladný – ani duchovne, ani fyzicky. Zbor ponúka zdarma každú nedeľu raňajky. Okrem toho vždy v utorok varia jedlo pre ľudí, ktorí prídu na biblické štúdium, dva razy za mesiac pre dôchodcov, raz za mesiac pre kazateľov na dôchodku a raz za týždeň pre miestny futbalový tím a plavecký tím, keď majú sezónu.

Nedávno začali tiež ponúkať počas leta jedlo pre deti z rodín s nízkym príjmom. Navyše tiež zbor vlastní záhradu, v ktorej pestuje ovocie a zeleninu pre rôzne miestne misijné organizácie, ktoré ponúkajú stravu.

Nikto neodíde hladný.

„Jedlo je v tomto zbore dôležité na budovanie vzťahov,“ hovorí kazateľka, ktorá je tu už takmer rok. „Po bohoslužbách si ľudia sadnú spolu pri káve a koláčikoch a rozprávajú sa s tými, ktorých nestihli pri raňajkách.“

Melinda Shaum hovorí, že práve priateľstvo a teplo, ktoré v zbore pocítila, ju aj s mužom viedlo k tomu, aby sa pred viac ako rokom zapojili do zboru. Páči sa jej tiež, že v tomto zbore nie je len jedna skupina laikov, ktorá robí všetko. Takmer každý je v niečom zapojený.

Prieskum z roku 2010 odhalil niektoré faktory, ktoré sú pre životaschopnosť zboru hnacou silou. Patria medzi ne skupinky, efektívni kazatelia, ktorí vyučujú laikov, rotácia laikov v službe a rôzne štýly bohoslužieb.

Napríklad zbor McKendree má moderné bohoslužby o 9.00 a tradičné o 11.00. Zbor Ontario má len jedny bohoslužby o 10.15, ktoré sú zmesou modernej hudby a tradičných spevníkových piesní.

Kazateľka Welchová hovorí, že to, že zbor je životaschopný spozná podľa toho, ak sem ľudia neprichádzajú z povinnosti, ale preto, že ich tam vedie Duch svätý. „Pokiaľ človek, ktorý v tomto zbore prekročí prah nemá v srdci radosť, čoskoro tam zavládne, pretože ho iste niekto príde pozdraviť a objasniť,“ povedala. „Keď som vkročila prvýkrát do svojho nového zboru Ontario, piati rôzni ľudia po bohoslužbách ku mne priviedli človeka, ktorý zbor prvýkrát navštívil, aby sa so mnou zoznámil. Ľudia v tomto zbore nepotrebujú učiť, aby boli pohostinní, pretože zbor je pre nich domovom, v ktorom sú oni hostiteľmi a hostiteľkami.“

z www.umc.org/news-and-media pripravila
Lenka Procházková

Téma čísla VĎAČNOSŤ

Podľa jednej židovskej legendy, keď Boh dokončil dielo stvorenia, opýtal sa anjelov, čo na to hovoria. Jeden z nich povedal, že všetko je úžasné, ale chýba ešte jedno: nájsť niekoho, kto ti bude za to všetko ďakovať.

Ďakujem je vraj zázračné slovíčko. Tak učia rodičia už svoje malé deti. A skutočne: vďačnosť má nezameniteľné miesto v živote človeka, v medziľudských vzťahoch a určite nesmie chýbať vo vzťahu k Najvyššiemu.

Nie je automatické, že sa vďačnosť objaví u veriacich a v cirkvi. Pán Ježiš bol prekvapený a aj zarmútený, keď z desiatich malomocných, ktorí boli uzdravení, sa vrátil poďakovať iba jeden. A to bol Samaritán, z nášho pohľadu vlastne „neveriaci“, v porovnaní s ostatnými, ktorí boli židia. Niektorí povedali, že najväčší „div“ v tomto príbehu nie je uzdravenie malomocných, ale ich reakcia nevďačnosti.

Aj svet, či už v dávnej minulosti alebo v modernej dobe, poznal hodnotu a silu vďačnosti. Rímskemu filozofovi a politikovi Cicerovi (1.st.pred Kr) sa pripisuje výrok: **Vďačnosť je matkou všetkých cností a povinnosťou každého človeka.** Psychológ Robert Emmons, ktorý je priekopníkom vo výskume vďačnosti, prišiel na to, že ľudia, ktorí mali v teste vďačnosti najviac bodov, majú vyššiu úroveň pozitívnych emócií, životnej spokojnosti, optimizmu a trpia menej stresom a depresiami.

No vzdávanie vďaky a chvály je určite nebeská vlastnosť, tak, ako to opisuje Ján v knihe Zjavenia, kde prvou reakciou stvorenstva na Stvoriteľa je vzdávanie slávy, cti a vďaky. (Zj.4,8) Hebrejské SZ slovo pre vďaku (yadah) ukazuje na otvorenosť srdca. V preklade znamená – vzdať niekomu úctu s rozp-

ROZHOVOR

2.časť

V ktorej krajine si začínala misijnú prácu?

Dva roky som bola na Filipínach a dva roky na Slovensku (v Piešťanoch). Spomínam si, ako nás sestra Kornélia v zime sťahovala zo Znojma, kde sme boli dva mesiace, do Piešťan na nezakrytom vozíku, práve snežilo. Tak sme začali spolupracovať. Potom som sa vrátila na 6 mesiacov do Kórey, kde ma po 4-ročnej misijnej práci a po skúškach ordinovali. Pol roka sme bývali v misijnej škole, kde sa konali modlitby, zhromaždenia a záverečné skúšky. Skúšky boli veľmi ťažké. Okrem toho som musela dostať odporúčanie od troch pastorov. Ordinovaná za misijného pastora (pastor za hranicami) som bola 25.4.2006.

restretými rukami, schopnosť uznať a ohodnotiť jeho zásluhy. V NZ termín charis (milosť) zase evokuje myšlienku veľkorysosti a lásky darcu smerom k obdarenému.

Cesta k vďačnosti teda vedie cez otvorené oči (všímavosť), k uznaniu a oceneniu hodnoty (porozumenie) k samotnému vyjadreniu vďačnosti. Rast v tejto skvelej schopnosti ide cez slová (ďakujem) až k trvalému postoju.

Pripomeniem ešte niekoľko biblických veršov. Vzdávanie vďaky Pánovi Ježišovi je Božia vôľa pre nás (1 Tes 5,18). Keď sa modlíme a prosíme, máme už aj ďakovať (Fil 4,6-7). Pán Ježiš to tak robil pri Lazarovom hrobe a aj v iných prípadoch (napr. zázračné nasýtenie). Terry Law v knihe Moc chvály a uctievanie píše, že permanentné vzdávanie vďaky Bohu je známkou naplnenia Duchom svätým a jeho ovocím v živote kresťana. Podľa apoštola Pavla sa viera rozhojňuje ďakovaním (Kol 2,7).

Som rád, že som dostal z redakcie podnet na napísanie tejto témy. Znovu som uvidel jej dôležitosť. Dúfam, že povzbudí aj vás, čitateľov Ohniska.

Luboš Tagaj

s Jamie - misionárkou z Južnej Kórey

Znovu si sa vrátila na Slovensko?

Áno, najskôr sme bývali v Pezinku. Po dvoch mesiacoch sme sa presťahovali do Modry a cestovali vlakom do Trnavy do zboru ECM. Začali sme ranné modlitby o piatej. No a od roku 2008 bývame v Trnave a pracujeme na sídlisku Linčianska, kde býva veľa problémových rodín. Máme tu zbor s pravidelnými bohoslužbami.

Stále sa modlievate ráno o piatej?

Áno, okrem soboty. Zbory v Kórei sa modlia každý deň. Bez modlitby je ako ísť autom bez benzínu. Keď navštevujeme ľudí, vždy sa u nich pomodlíme, aj prečítame Božie Slovo. Keď kážem bez modlitby, je to suché.

Čo Ťa v poslednom čase potešilo?

Napríklad to, že až dodnes funguje „video church“ (pozeranie bohoslužby cez video/DVD). Minulý rok na jednej konferencii som po 25. rokoch stretla manželský misionársky pár, ktorý ma duchovne vychoval. On je pastor pre misionárov a jeho manželka je ekonómka, stará sa o financie. Misionári sú vysielaní do celého sveta.

Je pre Vás niečo ťažké na Slovensku?

Slovenčina je ťažká. Problémy mi robí aj alergia na pele, ktoré lietajú na jar a prach. Mám s tým problémy celý rok.

Aké jedlo sa Ti na Slovensku páči? Chýba ti nejaké kórejské?

Mám rada kurací rezeň s kašou, kapustnicu, hovädzí guláš, atď. Veľmi mi chýbajú kórejské jedlá z morských rýb.

Čo Ťa povzbudzuje na misii, čo ti dáva silu?

Ja nemám silu, ale Boh udržiava moje ruky. Musím pokračovať. Je to Božie povolanie - hlásať evanjelium Ježiša Krista tým, ktorí ho nepoznajú. Niekedy nemám túžbu a nechcem zvestovať,

ako Jonáš, ale keď Boh otvorí srdcia, ľudia počúvajú. Túžim, aby ľudia našli cestu spasenia.

Podporuje Ťa tvoja rodina?

Nikdy som nepýtala od rodičov podporu.

Som najmladšia zo šiestich súrodencov a hoci je medzi nami veľký vekový rozdiel, oni na mňa žiarlia. Napríklad na to, že mi mama zaplatí letenku, keď idem domov, do Kórei. A oni pritom majú svoje rodiny, domy, autá. Keď som raz navštívila môj zbor, videla som, ako dobre sa ľudia majú (lepšie ako ja), hnevala som sa, že ma nepodporujú. Tri roky som kvôli tomu trpela. Ale potom som prestala reptáť a zmenila som svoju myseľ. Ved' ja som nepracovala a neslúžila pre nich, ale pre Božie kráľovstvo! Boh naplní moje potreby v pravý čas! On ma podporuje! Takéto slovo povzbudenie som prijala od Boha.

Plánujete zostať na Slovensku?

Áno, ak nám v tom Pán Boh pomôže...

Ďakujeme za rozhovor. Tebe aj spolupracovníčke Kim prajeme veľa sil v službe a ďakujeme za Vašu spoluprácu v našich zboroch ECM na Slovensku.

Pripravila
Milena

Prežila som tajfún na Filipínach

V júli som mala príležitosť zúčastniť sa celosvetovej metodistickej konferencie mládeže s legislatívnym zhromaždením GYPCLA 2014 (The Global Young People's Convocation & Legislative Assembly) na Filipínach v Tagaytay, ktoré sa koná každé 4 roky. S ďalšími 8 ľuďmi som reprezentovala územie strednej a južnej Európy. Hlasovalo sa ZA alebo PROTI niektorým zmenám/doplneniam zákonov Poriadku cirkvi, ale aj o účasti cirkvi v niektorých organizáciách. Bolo tam približne 300 ľudí z rôznych kontinentov ako Amerika, Afrika, Európa a tiež Ázia. Približne 100 z nás malo hlasovacie právo. Výsledky hlasovania sa

postúpili na celosvetovú konferenciu pracovníkov cirkvi, kde sa bude hlasovať o konečnom výsledku.

Som veľmi rada, že mi dal Boh takýto úžasný darček a že som sa mohla zúčastniť tejto konvokácie, spoznať nových ľudí, novú kultúru, nové miesta a prežiť tak krásny čas na chválach, Božom slove, na novom mieste ☺ a spoznávať Jeho.

A taký môj špeciálny zážitok z tejto konferencie bol tajfún! Áno, už môžem aj ja povedať, že som prežila tajfún, a to z milosti Božej. Boh je dobrý! Po prílete do Manily - hlavného mesta Filipín, sa asi za hodinu všetko začalo. Musím

S priateľkou z Filipín

povedať, že som si to vôbec neuvedomovala, aj keď som videla, čo sa začínalo diať s počasím okolo mňa, až kým nás v noci asi 45 min. po našom príchode (bolo 3:15) neevakuovali na prízemie, kým to neprejde. O nejaké 4 hodiny, asi o 7:00 ráno sa počasie utišilo a my sme mali náhradný program, kde sa okrem iného hľadalo nové miesto pre konferenciu, pretože pôvodné miesto zostalo bez strechy a bez okien... Filipíny hlásili asi 60 mŕtvych, ale nám sa vôbec nič nestalo - vďaka Bohu za to! Boh je dobrý! Po presune na iné miesto, možno nejakých 70 km, naša konferencia pokračovala ďalej. Akokoľvek, som veľmi vďačná Bohu za to, že som tam mohla byť.

Elvíra Tkáčová

Tesne po tajfúne

Gerlachov
... ohlasy...
5. - 7. 9. 2014

Potešilo ma, že sa po dlhšej dobe stretli metodisti z východu aj zo západu na spoločnej akcii, kde sme mohli spolu chváliť Pána Ježiša, zdieľať sa navzájom a budovať sa.

Štefan, Michalovce

Spolu s pastorm Števom Rendošom som sa zúčastnil na tejto akcii ustanovenia zboru. Bolo pre mňa povzbudivé vidieť rómskych bratov a sestry, ako nadšene chvália a uctievať Pána Ježiša. Tak som ich videl, ako „skupinu“ zhromaždených veriacich v Pána Ježiša. Keď som rozprával s jednotlivcami, takí nadšení už neboli, bolo cítiť, že majú (oprávnené) obavy o budúcnosť. Jedna sestra mi hovorila, že im nie tak dávno zhorel domček, prišla o muža a pod. Hovorila o ťažkom „osude“. Avšak zhodli sme sa, že Pán Boh má pre nás dobrú budúcnosť. Iný brat mi hovoril, že už je starým otcom a všetci si doma čítajú Bibliu...

Videl som bratov Sirkovských s manželkami, plných energie, no budú ju potrebovať pri neľahkej službe, pri vyučovaní, povzbudzovaní a sprevádzaní našich nových súrodencov v Kristovi.

Janko, Michalovce

Ohlasy z Gerlachova...

V Gerlachove som bola len chvíľku. Mojou túžbou bolo stretnúť sa s mojimi milými bratmi a sestrami, ktoré som už dávno nevidela. Táto moja túžba bola naplnená, a keď som si uvedomila s akou láskou ste ma prijali, tak mi napadlo, o koľko väčšie bude prijatie u Pána Ježiša. Božia cirkev je úžasným darom!

Katka, Poprad

Z mnohých rozhovorov v Gerlachove som si uvedomila, čo všetko tu vzniku zboru predchádzalo; vnímavosť voči potrebám ľudí, žijúcich v tejto obci, veľa úsilia, času, modlitieb a zápasov, prostriedkov. Asi najvýstižnejšie mi prišli na myseľ slová – vytrvalosť a trpezlivosť v službe, ku ktorej bolo Pá-

novo povolanie. Nedá sa mi nespomenúť veľké zapálenie, nadšenie a radosť bratov a sestier z Gerlachova počas všetkých dní, ktorú bolo cítiť na každom kroku; vďaka a spontánne chvály, vyvierajúce zo srdca, mocná prítomnosť Ducha svätého počas zhromaždení, ktorá sa dotkla každého, i tých, ktorí odovzdali svoje životy Pánu Ježišovi. A mnohé iné ... odniesla som si veľa povzbudení. Vďaka za Pánovo die!

Eka, Bratislava

V Gerlachove som bola prvýkrát, bol to silný zážitok, detičky boli úžasné...určite sa tam chcem o rok vrátiť.

Barborka, Sládkovičovo

Páčila sa mi odhodlanosť Božieho ľudu, nezáležiac na farbe pleti, všetci sa zapájali, aby bolo všetko super. Najmä náš Boh sa o to postaral, on je najlepší režisér a požeňal nám úžasné chvíle v Jeho prítomnosti.

Natália, Sered'

Dojalo ma, keď v sobotu večer na evanjelizačnú výzvu prišli na pódium malí chlapci a brat Vojto sa k nim sklonil tak, že si k nim kľakol. Tiež ma dojalo, že sestra Vierka (manželka Ľuba Sirkovského) išla po evanjelizačnej výzve zablažovať ženám, objala ich a bozkala.

Milena, Sered'

Matejovi, mladšiemu synovi, sa najviac páčila sobota popoludní, kde sa mohol spoznať s deťmi, ktoré boli veľmi bezprostredné. Mňa povzbudilo a potešilo spoločenstvo bratov a sestier, ktoré spojil nás nebeský Otec a to bez rozdielu. Vzájomná potreba slúžiť si navzájom a prijímať sa v Ježišovej láske. Bol to požehnaný čas.

Štefka, Partizánske

Najväčším zážitkom bolo pre nás Slovo Božie a pôsobenie Ducha Svätého, keď prebudil súcit/pokánie u detí a dospelých. Bol to veľký zážitok Božieho diela a moci Božej, za ktorú Bohu ďakujeme. Zostane to v našich srdciach, že nás Boh takto zjednocuje a spája v jednom duchu ako jednu veľkú Božiu rodinu. Amen.

Martin, Slavkovce

Bola som nadšená, že Boh si vybudoval v Gerlachove mužov, ktorí môžu stáť za zborom a sú pre Ľuboša pomocou.

Daniela, Bratislava

Volám sa Martina Výbošťoková, som slobodná, mám 33 rokov, pôvodne som z Koštian nad Turcom (Martin), teraz patríam do zboru Bratislava - Petržalka.

⇒ Aký je Váš pracovný nástroj?
Hlas a krieda. Som učiteľka v 2. A.

⇒ Keď máte trochu voľno, čo robíte?
Rada športujem – plávanie, volejbal, beh a bežkovanie. Teraz ma chytili gumičkové náramky. Inak veľa ručných prác.

⇒ Ako trávite čas s rodinou?
K rodičom chodím raz za mesiac. Rozprávame sa, hráme sa spoločenské hry, pozeráme vedomostné súťaže a filmy, „prpleme sa“ (to je naše slovo) v záhrade. Ja osobne som rada v prírode – aj sama aj s priateľmi.

⇒ Ktorý predmet v domácnosti máte najradšej a prečo?
Šporák. Rada varím a pečiem.

⇒ Bez čoho nevychádzate z domu?
Kabelka – kopec drobností v nej, dáždňnik, mobil s aplikáciou Biblia, kľúče, kniha.

⇒ Váš najväčší trapas?
... pred evanjelizačným večerom na jednom detskom tábore sme sa spolu vedúci modlili. Pred-

tým sme jedli niečo, z čoho sú vetry. Nuž a počas chvíľky ticha medzi modlitbami, to vyšlo...

⇒ Najkrajšia spomienka z dovolenky?
Santorini. Cesta na somárovi do kopca za 5 eur.

⇒ Čo dokážete, čo môžete ponúknuť? Ohodnotte zručnosť v percentách 1-100%
Už na to niektorí prišli. Baví ma účtovníctvo. Je to relax od práce s deťmi. 100%.

⇒ Aký predmet ste mali v škole najradšej?
ZŠ – Telesná výchova. SŠ – Dramatická výchova a prax v Materskej škole. VŠ – písmo a písanie.

⇒ Aký je váš najobľúbenejší verš z Biblie?
Žalm 37, 5 – Uvaľ na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná.

⇒ Aká je vaša najobľúbenejšia postava v Biblii?
Rút - aj ona, ako aj ja, opustila svoju rodinu, svoj domov a išla tam, kam ju viedol Pán.

⇒ Akú knihu čítate? Najobľúbenejšia?
Teraz: Francis Chan- Bláznivá láska. Věra Pokorná – Teorie, diagnostika a náprava specifických poruch učení.

⇒ Ktorý film vás nadmieru zaujal?
Pride and prejudice / Pýcha a predsudok z roku 2005. Skúška lásky- kresťanský film o manželsktve.

⇒ Akú hudbu počúvate?
Skoro všetko. Teraz preferujem: Casting Crowns, Matt Redman, Graham Kendrick (worship duets), Smädny po Tebe, Timothy.

⇒ Čo vás vie najviac nahnevať?
Keď na niečo zabudnem.

⇒ Ktoré jedlo máte najradšej?
Čir – bryndzová polievka. Morské plody. Všetko.

⇒ Akou formou ste sa obrátili? Čo viedlo k vášmu obráteniu ku Kristovi?
Chodila som na dorastové tábory Detskej misie. Každý rok som prežila, že mám zmeniť nejakú oblasť vo svojom živote. Po troch rokoch Pán Boh ku mne prehovoril, že teraz je čas, aby som mu zverila svoj život a o všetko sa postará. Mala som 3 mesiace do 18-ťky. Veľa ma učil a dával sa mi poznať. Začala som rozumieť Jeho

slovu a spoznávať Ho ako toho NAJ Otca, Priateľa a Potešiteľa. Nikdy som to neoľutovala.

⇒ Keby ste na svete jednu vec mohli zmeniť, ktorá by to bola?
Niektorých ľudí, ktorí sa stali rodičmi. Žiaľ v praxi prichádzam na to, že nie rodičia vychovávajú svoje deti, ale deti rodičov. A potom sa píšú knihy typu: Malý tyran.

⇒ Čo by ste odkázali čitateľom Ohniska?
Nebojte sa posilať do redakčnej rady svoje svedectvá, postrehy, recenzie na knihy, články, filmy alebo hudbu. Predsa, poČítame s vami!

Malé dvojvýchročie metodizmu

Metodistická cirkev má svoje korene v anglikánskej cirkvi a v pôsobení Johna a Charlesa Wesleyovcov a čiastočne aj Georgea Whitefielda. Išlo im o reformu praxe anglikánskej cirkvi. Metodistické spoločenstvá (*Societies*) začali vznikať okolo roku 1730, počiatok ich organizovania sa kladie do roku 1738 – vtedy dostal J. Wesley zákaz vstupu na kazateľnice anglikánskej cirkvi, avšak až v roku 1784 boli úradne zaregistrované v Londýne na základe **Deklačnej listiny** (*The Deed of Declaration*). V nej menoval Wesley sto kazateľov, ktorí sa mali po jeho smrti každoročne stretávať, dopĺňať uvoľnené miesta, určiť predsedu a tajomníka (*president a secretary*), zadeliť kazateľov na zbory, pripustiť vhodné osoby do služby a prevziať dohľad nad spoločenstvami. Vo februári uplynulo od tejto významnej udalosti v dejinách raného metodizmu 230 rokov.

John Wesley po celý život nechcel osobne rozbiť putá s anglikánskou cirkvou, bol jej vysväteným kňazom. Ako občan bol oddaný Anglicku, jej vláde i cirkvi, ktorej učenie považoval za

biblicky čisté. Preto viedol členov „metodistických spoločenstiev“ k tomu, aby navštevovali anglikánske bohoslužby a sviatosti. Aj napriek tomu, že jeho služba sa rozrástla a musel zamestnať aj laikov ako kazateľov a pomocníkov, nikdy ich nepovažoval za „farárov“ a odmietol im právomoc udeľovať sviatosti. Avšak v tom istom roku, keď Deklačnou listinou legálne konštituoval metodistické spoločenstvá, uvedomil si aj misijnú potrebu ordinovať superintendenta k vysluhovaniu sviatostí a službe metodistickým spoločenstvám v Amerike. Napriek dlhodobým rozpakom nad prevzatím ordinačnej autority, predseda sa rozhodol do tejto služby ordinovať superintendenta **Dr. Thomasa Cokea**. **Francis Asbury** mu mal v tom pomáhať ako druhý (*associate*) superintendent.

Deklačná listina v Anglicku a vymenovanie superintendentov Cokea a Asburyho pre Ameriku dali základ ďalšiemu vývoju metodizmu v Anglicku a Amerike smerom k vzniku nezávislých metodistických cirkví v týchto krajinách.

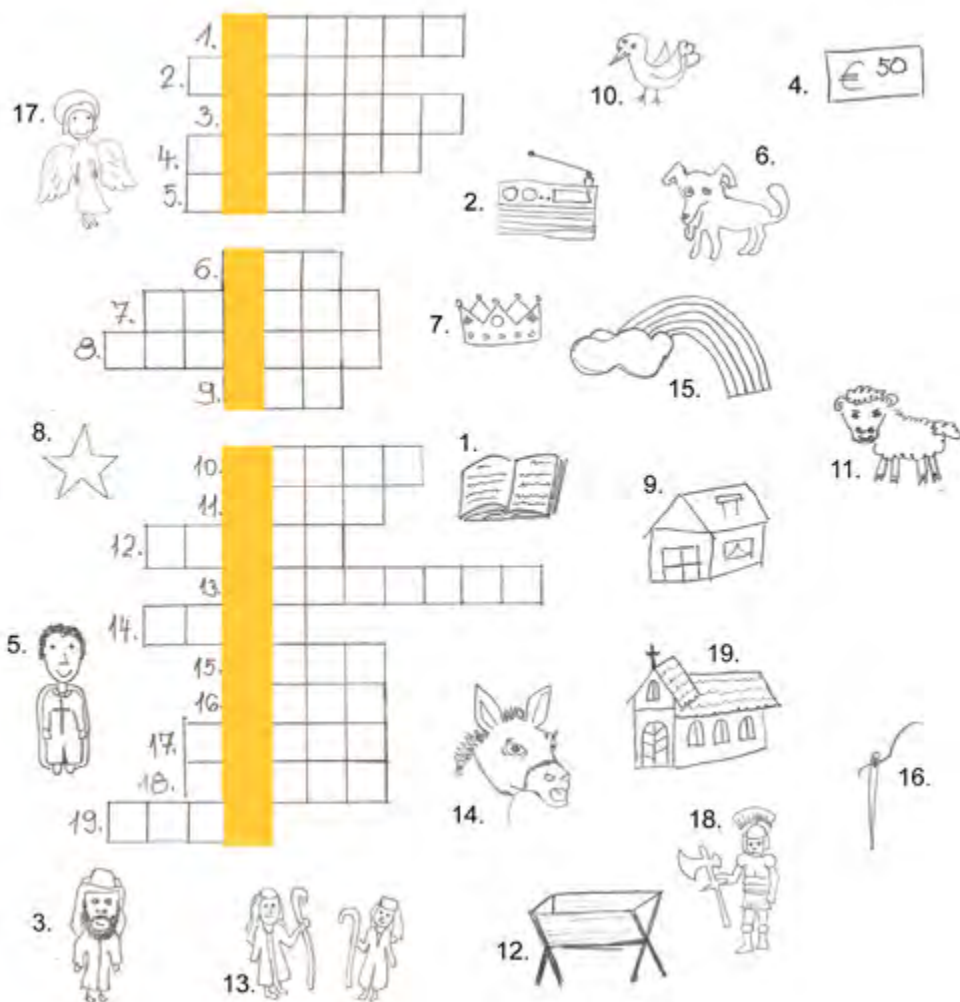
A cartoon illustration of a boy whose head is a lightbulb. He is sitting on a large red button. He is wearing a red shirt and blue overalls. He is holding a book and pointing towards the right. There is a yellow lightbulb base on the ground next to him.

Fúkaj fúkaj vetričku,
deťom odnes krížovku.
Kto ju prvý vylúšti,
odmenu si zaslúži.

Počiatkom múdrosti je: _____

Dopíš tento verš z Biblie (Žalm 111,10) _____

Celý verš nám pošli do 10.11.2014 na adresu redakcie. Jeden z vás dostane odmenu.

Pomôcka: 3. Zacheus, 10. Holub

Deti
v

Božom kráľovstve

Taký bol názov Konferencie pre kresťanských pracovníkov s ohrozenými deťmi 2.-4.mája 2014 v Liptovskom Mikuláši.

Veľmi rada som sa zúčastnila už niekoľkokrát. Znalo tu veľa Božieho Slova a odborných tém ohľadom výchovy detí, ktoré vyučovali odborníci a učitelia. Na seminári detského lekára, profesora Miklošku, sme sa veľa dozvedeli o vzťahoch rodičov a detí. Väzby medzi nimi sú veľmi dôležité pre duševné zdravie detí. Blízka osoba dokáže zobrať dieťaťu veľmi veľa psychických rizík. Dôležitý je prístup rodičov k riešeniu problémov detí. Rodič:

- nevie pomôcť?
- nemôže pomôcť?
- nechce pomôcť?

Žiaľ, pribúdajú rodičia, ktorí nechcú pomôcť. Prežívame obdobie, keď sa útočí na rodinu. V ranom detstve sa máme viac starať o deti, aby sa nedostali do kriminality. Veľa detí je týraných telesne, ale aj psychicky. Mozog sa inak vyvíja, keď je dieťa milované. Výchovou pomáhajme deťom k silným hodnotám.

Čo deti potrebujú? O tom hovorila misionárka z Mexika. Potrebujeme matky, ako bola Suzana Wesleyová, ktorej aj napriek veľkému počtu svojich detí záležalo na ich duchovnom stave. S každým dieťaťom denne hovorila a modli sa s ním. Deti sú zodpovednosťou rodičov, učiteľov, kazateľov, ale aj celého Tela Kristovho. My všetci by sme mali vidieť ako prioritu to, aby sme mali na ne dobrý vplyv. Zo Starej Zmluvy poznáme matky, ktoré volali k Bohu za deti. Pavel pripomína Timoteovi vieru, ktorá prebývala v jeho starej matke a matke (2. Tim 1,5). Akým spôsobom Boh používa nás? Boh

si nás vybral, aby sme boli jeho nástrojom. Dovoľíme Bohu, aby nás používal aj v službe deťom? Alebo budeme len sedieť? Ide o Božie kráľovstvo. Chceme, aby deti poznali Ježiša a Jeho milosrdenstvo? Deti vycítia, či máme silný vzťah s Bohom. Pán Ježiš chcel, aby sa zvest' o Ňom odovzdávala z generácie na generáciu.

Pane Ježišu, pridaj nám, prosím vieru.

Elena Tagajová

10 rád mojej maminky o deťoch

1. Keď majú strach, objím ich.
2. Keď plačú, daj im pusku.
3. Keď hovoria, počúvaj ich.
4. Keď sa pýtajú, odpovedaj.
5. Nechaj ich skúmať,
špina sa vyperie.
6. Keď budeš hovoriť „prosím“
a „ďakujem“, budú to
hovoriť tiež.
7. Užívaj si každý okamih, čas
uteká veľmi rýchlo.
8. K poriadku uč deti hrou.
9. Buď im príkladom.
- o. Dodržuj svoje sľuby.
-

Správy

Pozývame Vás na

Oslavy 20. výročia založenia Katedry teológie a katechetiky (KTaK)

Pedagogickej fakulty Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, v minulosti aj Teologicko-misiijný seminár, neskôr Katedra evanjelikálnej teológie a misie.

Oslava sa uskutoční formou galavečera, 26. 10. 2014 od 17:00, v modlitebni BJB, Horná Strieborná 5, Banská Bystrica.

Dary na Ohnisko

V septembri 2014 prispeli:

Benáková Jolana, Sereď

Hlavna Peter, Piešťany

Hroncová Luběna, Bratislava

Chmelová Darina, Trnava

Ježová Daniela, Bratislava

Spolu: 55,-eur

Zbor Petržalka (každý mesiac) 15,-

Ďakujeme!

Tajnička:

Usiluj sa vyplniť službu, ktorú si prijal v Pánovi.

Zo správnych odpovedí dostáva odmenu br. **Daniel Mihok** z Trnavy. Blahoželáme!

Blahoželanania

Sestra Elenka Jenčová z Jenkoviec nedávno oslávila 70 rokov. Dňa 26. 10. sestra Luběna Hroncová z Bratislavy oslávi 65. narodeniny a brat Vojtech Sirkovský z Bratislavy 1. 11. oslávi 60-tku. Všetkým trom prajeme hojnosť Božieho požehnania a radosti na každý deň.

Festival viery 2004 - 2014

Česko-slovenský festival ECM sa konal pred desiatimi rokmi 27.-29.8.2004 v Bratislave - Petržalke. Rozpomínam sa na horlivosť

mnohých bratov a sestier a na to, ako sme sa stretli v Bratislave a v roku 2000 v Prahe. V mojich poznámkach v zápisníku som našla, ako nám br. Eddie Fox pripomínal, že sme evanjelizačné hnutie. Nápis na našej zástave: ABY SVET SPOZNAL JEŽIŠA KRISTANEMÁ VYBLEDNÚŤ. Povzbudil nás, aby sme očakávali celosvetové Letnice a verili, že Duch Svätý, ktorého Pán Ježiš poslal, bude hovoriť cez nás k ľuďom.

Elena T.

60 rokov

Centrálnej konferencie

Dňa 14. októbra 1954 bola založená Centrálna konferencia (CK) v strednej a južnej Európe. V rámci osláv tohto výročia prebehli 19. októbra bohoslužby, pri ktorých si dva miestne zbory v rôznych štátoch navzájom vymenili špeciálny pozdrav.

Ďakujeme v modlitbách za Centrálnu konferenciu, aj za nášho biskupa Patricka Streiffa. Modlime sa za všetky zbory, ktoré sú naozaj rôznorodé a hovorí sa v nich vo viac ako desiatich rôznych jazykoch. Nech je naša cirkev pre Európu významná, nech Pán Boh pôsobí cez kazateľov a zbory na jednotlivcov, ktorí budú nástrojom zmien v tomto geografickom priestore. Modlime sa, aby sme boli strojmi pokoja a nie tí, ktorí vlny nedorozumení a nevraživosti.

Lenka Procházková

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468,
eMail: ustredie@umc.sk
ISSN 1339-2956
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko

v elektronickej podobe.
Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č.ú.: 6611690036/1111;
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.
Ďakujeme.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníci:
Martina Výbošťáková